

Η κυβέρνηση ανοίγει τα σχολεία, χωρίς να έχει αναιρεθεί κανένας από τους λόγους που επικαλέστηκε για το κλείσιμό τους!

Η επιστροφή στην «κανονικότητα» του εκτός σπιτιού και το άνοιγμα των σχολείων απασχολεί τη δημόσια συζήτηση ιδιαίτερα αυτές τις μέρες. Ειδικά το ζήτημα των σχολείων αφορά σε 1.300.000 μαθητές, αντίστοιχο αριθμών γονέων και 150.000 περίπου εκπαιδευτικούς και με αυτή την έννοια είναι ευρύτερα κοινωνικό ζήτημα.

Τα μέτρα της κυβέρνησης της ΝΔ για την υγειονομική κρίση, μέχρι τώρα, με απόλυτη συναίνεση ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ, βασίστηκαν κυρίως στα οριζόντια μέτρα κοινωνικής απομόνωσης, την επίκληση και τις απειλές περί «ατομικής ευθύνης» και στην επικοινωνιακή διαχείριση της.

Αρχικά δεν προετοιμάστηκε εγκαίρως με έκτακτα μέτρα ενίσχυσης της δημόσιας υγείας (προσλήψεις, κλίνες, μέσα προστασίας, τεχνολογικό εξοπλισμό κλπ) όταν από τα μέσα Ιανουαρίου φαινόταν η έκταση που θα έπαιρνε η κρίση.

Μετά εφάρμοσε οριζόντιο και ταυτόχρονα επιλεκτικό lockdown της κοινωνίας, με βιομηχανίες, εταιρείες και μεγάλες παραγωγικές μονάδες να δουλεύουν κανονικά, πρόσφυγες, φυλακισμένους, φαντάρους, ευάλωτες ομάδες πληθυσμού να συνεχίζουν να είναι στοιβαγμένοι κατά χιλιάδες σε μικρούς χώρους και χωρίς μέσα προστασίας. Σε αυτή την κατεύθυνση, με κοινή υπουργική απόφαση των υπουργείων Υγείας και Παιδείας έκλεισαν τα σχολεία από τις 11 Μαρτίου, αφού οι μαθητές θεωρήθηκαν «κινούμενες υγειονομικές βόμβες» μετάδοσης του ιού σε ευπαθείς ομάδες (παππούδες, γιαγιάδες). Ταυτόχρονα, ο εγκλεισμός των ανθρώπων ήταν τυφλός, αφού η διενέργεια τεστ έγινε σε έναν από τους μικρότερους αριθμούς στην Ευρώπη και δεν επέτρεπε σε καμιά περίπτωση απόκτηση επιστημονικής εικόνας εξέλιξης της πανδημίας, ούτε έλεγχο και φροντίδα του νοσούντος πληθυσμού. Την ίδια περίοδο αποσιλωθήκαν από προσωπικό οι δομές πρωτοβάθμιας φροντίδας που θα μπορούσαν να παρακολουθήσουν όσους αρρώσταιναν μένοντας σπίτι, τα

χειρουργεία και τα εξωτερικά ιατρεία υπολειπούν, με αποτέλεσμα την πιθανή αύξηση της νοσηρότητας του πληθυσμού από άλλες αιτίες. Οι κενές οργανικές θέσεις του ΕΣΥ που για συνθήκες «συνήθους νοσηρότητας» είναι περίπου 30.000, καλύφθηκαν μόλις κατά 11% με 3.337 προσλήψεις (εκ των οποίων γιατροί 402 και ΟΛΟΙ επικουρικοί, κανένας μόνιμος). Επιπλέον το ΕΣΥ διέθετε στην έναρξη της κρίσης 565 κρεβάτια ΜΕΘ τα οποία αυξήθηκαν σε 685, πολύ λιγότερα από τα 2000 + 1500 κρεβάτια ΜΑΦ = 3500 σύνολο που θα έπρεπε να διαθέτει. Την ίδια περίοδο πακτωλός εκατομμυρίων δόθηκε στις διαφημίσεις τύπου «Μένουμε σπίτι» και «Μαθαίνουμε σπίτι», στους ιδιώτες κλινικάρχες με το διπλασιασμό του ημερήσιου νοσηλίου ΕΟΠΥΥ στα 1600 ευρώ την ημέρα ανά ασθενή (για νοσηλείες πλην κορονοϊού), στους ιδιώτες τεχνολογικού εξοπλισμού με απευθείας αναθέσεις σε εταιρείες προσφάτως ιδρυθείσες, στην priμοδότηση του κέρδους των ιδιωτών μέσω της άρνησης στα δημόσια πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα να παράγουν μαζικά τεστ και μάλιστα σχεδόν δωρεάν κ.ο.κ. Η διαφήμιση της τηλεκαπαίδευσης αφαίρεσε πόρους από την παθούσα ζώσα εκπαίδευση, εμφανίστηκε ως ελιξίριο δια πάσαν νόσο, την ίδια στιγμή που γιγάντωσε τις υπάρχουσες κοινωνικές ανισότητες και προβλήματα εξασφαλίζοντας μια στοιχειώδη επαφή με ελάχιστους μαθητές δυσανάλογη με το μέγεθος της προσπάθειας των εκπαιδευτικών που απαιτήθηκε. Ταυτόχρονα κράτος και κυβέρνηση επιχείρησαν να εκμεταλλευτούν την υγειονομικά αδικαιολόγητη απόφαση «απαγόρευσης της κυκλοφορίας» (ενώ ήδη ο λαός αποδεδειγμένα τηρούσε εξαιρετικά υπεύθυνη στάση) έχοντας μέχρι στιγμής προσπαθήσει να περάσουν ένα αντιδραστικό εκπαιδευτικό και περιβαλλοντικό νομοσχέδιο αλλά και να προχωρήσουν σε πογκρόμ αντεργατικών μέτρων.

Και τώρα; Τι γίνεται τώρα όταν ενώ ο κατ' οίκον περιορισμός και το κλείσιμο των σχολείων έγιναν στο όνομα του να κερδίσουμε χρόνο από την κυβέρνηση προκειμένου να θωρακίσει το υποβαθμισμένο δημόσιο σύστημα υγείας και να πάρει μέτρα για τα σχολεία και ευρύτερα μέτρα πρόληψης, προφύλαξης και θεραπείας του πληθυσμού; Ο απολογισμός της κυβέρνησης είναι τραγικά ελάχιστος και μόνο στο επίπεδο του φτηνού εντυπωσιασμού. Η κυβέρνηση επιχειρεί το άνοιγμα των σχολείων χωρίς να έχει αναιρεθεί κανείς από τους λόγους που επικαλέστηκε για το κλείσιμό τους. Μήπως όμως η κυβέρνηση δρομολογεί τώρα κατάλληλα μέτρα;

Θα ήταν αστείο -αν δεν ήταν τραγικό- ότι τα μέτρα περί συνωστισμού που ανακοινώνει η κυβέρνηση για τα σχολεία είναι πολύ κατώτερα αυτών που προβλέπει για τις επιχειρήσεις. Αν κρίνει δε κανείς από το νομοσχέδιο που πάει να περάσει άρον - άρον από τη Βουλή πρέπει να θεωρείται κατάλληλο μέτρο αντιμετώπισης της πανδημίας η αύξηση των μαθητών ανά τμήμα που προωθείται και στο νηπιαγωγείο ακόμη. Όπως και τα εργαστήρια δεξιοτήτων επιχειρηματικότητας και η πειθαρχημένη αριστεία που θα παράγουν ικανούς για την

κερδοφορία κλινικάρχες αλλά όχι μαχόμενους για την κοινωνία γιατρούς. Επιστήμονες που αντί να βοηθούν στην απελευθέρωση της ανθρωπότητας από τα δεινά της θα υποτάσσουν την επιστημονική γνώση στο επιχειρηματικό κέρδος και την πολιτική εξουσία. Σαν τον μείλιχο κ. Τσιόδρα που το 2009 ως σύμβουλος του κου Αβραμόπουλου πρόκρινε την αγορά 16.000.000 ψευτοεμβολίων από τους Γερμανούς και τώρα για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας, για να δικαιολογήσει την κυβερνητική τακτική του ανοίγματος των σχολείων λέει το ακριβώς αντίθετο από ότι έλεγε για να αιτιολογήσει το κλείσιμό τους: οι μαθητές δεν κινδυνεύουν, ενώ η πιθανότητα μετάδοσης πήγε περίπατο.

Τα σχολεία δεν είναι ούτε παρκινγκ παιδιών, παιδοφύλαξη και παιδονομία, ούτε εξεταστικός προθάλαμος, ούτε αγορά κατανάλωσης προϊόντων εταιρειών πληροφορικής. Παρά την τεράστια υποβάθμισή τους (δομών και εκπαιδευτικών) από την αντιλαϊκή πολιτική όλων των κυβερνήσεων, παραμένουν δημόσιοι χώροι μόρφωσης και εκπαίδευσης των παιδιών. Πεδία με στοιχεία οικοδόμησης γνώσεων, αξιών, παιδαγωγικής σχέσης και σχέσεων, ανακάλυψης των μαθητών κάτω από την τεράστια συνεισφορά και επιμονή των μαχόμενων εκπαιδευτικών, παρά την καθολική κοινωνική κατάρρευση υπέρ της αγοράς και των κερδών της. Ως τέτοιοι βάζονται τώρα από την κρίση της πανδημίας και την ευρύτερη κρίση. Από αυτό το χαρακτήρα τους θέλει να απαλλαγεί η κάθε κα Κεραμέως γι' αυτό επιχειρεί με αγιαστούρα και «ποντίκι» και το ιερό δισκοπότηρο των εξετάσεων. Γι' αυτό τα σχολεία και η λειτουργία τους και τώρα και το Σεπτέμβρη είναι καθοριστικό ζήτημα.

Οι μαχόμενοι εκπαιδευτικοί είναι εδώ. Το απέδειξαν μέχρι τώρα. Έτοιμοι να κάνουν ότι περνά από το χέρι τους για τη μόρφωση των παιδιών μέσα στο σχολείο αλλά και ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης, τους νέους ταξικούς φραγμούς που προσπαθεί να υψώσει με το αντιδραστικό νομοσχέδιο, για μια δημόσια παιδεία των όλων και των ίσων. Διεκδικούν παράλληλα όλα εκείνα τα αναγκαία μέτρα για την συλλογική πρόληψη, προστασία, θεραπεία με ενίσχυση της δημόσιας υγείας κι όχι της ατομικής ευθύνης που απλά επιχειρεί να χρεώσει τις εγκληματικές ευθύνες της κυβέρνησης στους νοσούντες.

Το ζήτημα δεν είναι πότε θα ανοίξουν τα σχολεία αλλά με τι όρους θα γίνει αυτό. Όλη αυτή την περίοδο του lockdown των σχολείων, αλλά και οι εξαγγελίες για τη σταδιακή επαναλειτουργία τους καταδεικνύει με τον πιο εκκωφαντικό τρόπο τη γύμνια και την εγκατάλειψη της δημόσιας εκπαίδευσης διαχρονικά από όλες τις κυβερνήσεις. Οι άθλιες υλικοτεχνικές υποδομές, η παντελής έλλειψη υποστηρικτικού προσωπικού και υποδομών στο δημόσιο σχολείο, το γερασμένο εκπαιδευτικό προσωπικό εξαιτίας των απανωτών συνταξιοδοτικών μνημονιακών νόμων και η για πάνω από 10 χρόνια απουσία διορισμών

μόνιμων εκπαιδευτικών είναι η ζοφερή πραγματικότητα του δημόσιου σχολείου. Η κυβέρνηση ακόμη και μέσα σε αυτή την περίοδο πιστή στην υπηρετήση της πολιτικής Ε.Ε, ΟΟΣΑ, κεφαλαίου δεν χρηματοδότησε ούτε με ένα ευρώ τη δημόσια παιδεία για να αντιστραφεί η κατάσταση. Αντίθετα, προετοιμάζει με το άνοιγμα των σχολείων και στο όνομα της έκτακτης κατάστασης νέα αντιδραστικά μέτρα. Η ζωντανή μετάδοση των μαθημάτων μέσω τηλεκπαίδευσης, στο όνομα των μαθητών που δεν μπορούν να παρακολουθήσουν το σχολείο, ανοίγει το δρόμο του “μεγάλου αδελφού” μέσα στη σχολική τάξη στα πλαίσια του αντιδραστικού πανοπτικού ελέγχου της αξιολόγησης. Καταργεί ντε φάκτο την προστασία των προσωπικών δεδομένων μαθητών εκπαιδευτικών. Στην Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου-ΠΝΠ για τα έκτακτα μέτρα προστασίας, με την επίκληση του έκτακτου των συνθηκών δίνεται η δυνατότητα παραβίασης από το Υπουργείο Παιδείας όλου του νομοθετικού πλαισίου λειτουργίας της εκπαίδευσης για το 2019-2020 και 2020-2021. Είναι σαφές, πως επιχειρούν να ισοπεδώσουν ό,τι έχει απομείνει όρθιο στο δημόσιο σχολείο.

Η απόσυρση και ακύρωση του αντιδραστικού νομοσχεδίου καθώς και η ανατροπή των κυβερνητικών σχεδίων για αντικατάσταση της ζωντανής εκπαίδευσης με πακέτα της λεγόμενης τηλεκπαίδευσης που αποτελούν υποβάθμιση έως κατάργηση της ουσιαστικής αγωγής και παιδείας, ένταση της άνισης πρόσβασης των μαθητών και απειλή για τα ήδη κουτσουρεμένα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών είναι εκ του ουκ άνευ. Το μαχόμενο εκπαιδευτικό κίνημα, οφείλει επιπλέον να απαιτήσει και άμεσα μέτρα ώστε η κυβέρνηση να πάψει να επικαλείται κάθε φορά το έκτακτο των υγειονομικών συνθηκών για να κρύψει τις εγκληματικές της ευθύνες. Πολύ περισσότερο που η πανδημία δεν έχει ξεπεραστεί, φάρμακα και εμβόλια δεν έχουν βρεθεί και μια βαθύτερη, καταϊγιστική οικονομική και κοινωνική κρίση είναι προ των πυλών.

Στο βαθμό που η απουσία μαζικού ελέγχου διάγνωσης ή αντισωμάτων για το δείκτη ανοσίας του πληθυσμού, σημαίνει παντελή άγνοια για τον πραγματικό επιπολασμό της νόσου, η απόφαση για βιαστικό άνοιγμα των σχολείων (λίγες μέρες μάλιστα πριν το τέλος της κανονικής σχολικής περιόδου) υπηρετεί αντιδραστικές πολιτικές σκοπιμότητες (που έχουν να κάνουν και με την ιδιωτική βιομηχανία εκπαίδευσης, τη γενίκευση των ταξικών φραγμών με την αριστεία, αξιολόγηση και εξετασιοθηρία της κ. Κεραμέως) και όχι τις υγειονομικές ανάγκες για περιστολή της πανδημίας, μπορεί να αποδειχτεί επικίνδυνη για την αναζωπύρωση της επιδημίας. Σε κάθε περίπτωση, η διεξαγωγή κάθε εξεταστικής διαδικασίας σε οποιαδήποτε βαθμίδα της εκπαίδευσης, πρέπει να εξασφαλίζει την τήρηση όλων των μέτρων προστασίας, τα οποία δεν μπορεί να υπολείπονται των απαιτήσεων που έχουν τεθεί για άλλους χώρους. Την απόλυτη ευθύνη για αυτή τη διασφάλιση την έχει η

κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας.

- Άμεσα, μαζικά διαγνωστικά τεστ από δημόσιους φορείς, υψηλής ποιότητας δωρεάν για όλο το λαό και τις σχολικές μονάδες.
- Γενναία και επείγουσα ενίσχυση δημόσιου συστήματος υγείας και έρευνας ανεύρεσης φαρμάκων, εμβολίων.
- Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα μόνιμα και άμεσα περισσότερο. Μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών. Γενναία χρηματοδότηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό τώρα για την ανέγερση σύγχρονων σχολικών κτιρίων. Καμιά σκέψη για ΣΔΙΤ
- Εξασφάλιση δωρεάν μέσων προστασίας (μάσκες, αντισηπτικά, κ.λπ) και απολυμάνσεις
- Διορισμοί μόνιμων καθαριστριών και υγειονομικού προσωπικού σχολείων (σχολίατροι, ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί κλπ).
- Άδειες για ευπαθείς ομάδες για παιδιά, εργαζόμενους, γονείς και μέτρα υποστήριξης - άδειες με αποδοχές για εργαζόμενους γονείς, εκπαιδευτικούς
- Προαγωγή και απόλυση όλων των μαθητών. Αύξηση του αριθμού των εισακτέων στα Πανεπιστήμια.
- Καμιά σκέψη για την αντιδραστική, αντιπαιδαγωγική βιντεοσκόπηση της ζωντανής τάξης, που για πολλαπλούς παιδαγωγικούς και άλλους λόγους έχει απαγορευτεί από το μέχρι τώρα νομοθετικό πλαίσιο
- Γενναία ενίσχυση των φτωχών οικογενειών για την στήριξη των σπουδών. Κανένας κόφτης στις μετεγγραφές για όσους φοιτητές έχουν πληγεί οι οικογένειες τους όλη αυτή την περίοδο.
- Ειδικά μέτρα για τη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων - Οι εκπαιδευτικοί κάθε σχολείου αυτή την περίοδο πρέπει να ασχοληθούν ιδιαίτερα με τα παιδιά με τα οποία δεν υπήρξε καμιά επαφή το διάστημα του εγκλεισμού. Να επικοινωνήσει το σχολείο με κάθε ένα ξεχωριστά, να καταγραφούν ελλείψεις και ανάγκες (οικονομικά προβλήματα, σίτιση, τεχνολογικός ή άλλος εξοπλισμός κλπ) και να απαιτηθεί η κάλυψή τους από την πολιτεία. Να παρθούν ειδικά μέτρα για ευάλωτες ομάδες π.χ. οικονομικές, ειδικές κατηγορίες, ρομά, πρόσφυγες, μετανάστες κλπ.

Οι εκπαιδευτικοί να διεκδικήσουμε το αυτονόητο! Οι μαθητές μας να είναι ελεύθεροι και υγιείς, να μορφώνονται, να ψυχαγωγούνται, να αθλούνται, να αναπτύσσονται ολόπλευρα με κοινωνικούς όρους σε ασφαλή περιβάλλοντα!

Το εκπαιδευτικό κίνημα συγκροτημένα και μέσα σε αυτές τις κρίσιμες συνθήκες οφείλει να

αναπτύξει μορφωτικές πρωτοβουλίες προκειμένου να υπερασπιστεί το κοινωνικό δικαίωμα για καθολική παιδεία των παιδιών της εργατικής τάξης και των φτωχών, πληττόμενων στρωμάτων από τις δυνάμεις της αγοράς, του κέρδους και της τηλε-εμπορευματοποίησης.

Η πάλη για μια παιδεία απελευθερωτική, χειραφετητική που θα διαμορφώνει μαχόμενους μορφωμένους ανθρώπους, υποκείμενα αλλαγής του κόσμου κι όχι αντικείμενα πάσης φύσεως εγκλεισμού, ατομισμού και χειραγώγησης είναι το δικό μας μετερίζι.

Μάης 2020,
Οργάνωση ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ του ΝΑΡ